

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/541/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6813202941
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6813202941.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a Mgr. Dušana Ďuriana v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, za ktorú koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, proti žalovanej Slovenskej republike, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Revúca č. k. 6C/84/2013-64 zo dňa 26. 02. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .
Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa voči žalovanej domáhal vyčíslenie náhrady majetkovej škody vo výške 175,- € a nemajetkovej ujmy vo výške 276,60 € spôsobenej okresným súdom v exekučnom konaní tvrdeným nesprávnym úradným postupom, t.j. nerozhodnutím o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote. Okresný súd vo veci vykonal dokazovanie exekučným spisom sp. zn. 3Er/2124/2008 (pôvodne vedeným na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 2Er/973/2005) a zistil, že dňa 28. 07. 2005 sa začalo pred súdnym exekútorom Ing. Bc. Karolom Mihalom exekučné konanie na návrh oprávneného (v tomto konaní žalobcu) proti povinnému Y. F., nar. XX. XX. XXXX, o vymoženie 430,19 € (12960,- Sk) s príslušenstvom; dňa 08. 08. 2005 bola Okresnému súdu Rimavská Sobota doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pod jeho sp. zn. EX 1496/2005, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul - notárska zápisnica; Okresný súd Rimavská Sobota, v tom čase príslušný exekučný súd, dňa 05. 10. 2005 poveril menovaného súdneho exekútora vykonaním exekúcie; dňa 22. 11. 2010 bol Okresnému súdu Rimavská Sobota doručený návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora; keďže medzičasom došlo k znovuzriadeniu Okresného súdu Revúca, exekučná vec spolu s návrhom na zmenu súdneho exekútora bola odstúpená dňa 02. 02. 2011 Okresnému súdu Revúca ako príslušnému exekučnému súdu na vybavenie; okresný súd vyzval dňa 22. 02. 2011 súdneho exekútora JUDr. Ing. Karola Mihala na vyčíslenie trov exekúcie a predloženie exekútorského spisu; po predložení exekútorského spisu súdneho exekútora exekučnému súdu dňa 03. 03. 2011 exekučný súd uznesením zo dňa 19. 04. 2011 predmetnú exekúciu v zmysle § 58 ods. 1 Exekučného poriadku v spojení s § 57 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku v platnom znení zastavil a rozhodol o trovách exekúcie súdneho exekútora JUDr. Ing. Karola Mihala; v odôvodnení predmetného uznesenia exekučný súd uviedol, že v priebehu konania zistil, že notárska zápisnica, na podklade ktorej sa vedie exekúcia, nie je vykonateľná, a preto exekúciu z úradnej moci zastavil; vzhľadom na uvedené nebolo neúčelné rozhodovať o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora, pretože takéto rozhodnutie by bolo

nadbytočné a zastavenie exekúcie z úradnej moci má pred ním prednosť; proti predmetnému uzneseniu podal oprávnený odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, uznesením zo dňa 27. 09. 2011 napadnuté uznesenie exekučného súdu potvrdil; exekučný spis bol vrátený exekučnému súdu dňa 29. 09. 2012. Nakoľko exekučné konanie začalo dňa 28. 07. 2005 a znenie § 44 ods. 6 Exekučného poriadku účinného do 31. 08. 2005 neustanovovalo lehotu 30 dní na rozhodnutie exekučného súdu o návrhu oprávneného na zmenu exekútora, okresný súd nemohol konštatovať nesprávny úradný postup exekučného súdu spočívajúci v nedodržaní zákonnej lehoty na vydanie rozhodnutia. Okresný súd uviedol, že exekučný súd je oprávnený a povinný v každom štádiu exekučného konania skúmať, či sú splnené podmienky na vykonanie exekúcie. Keďže exekučný súd vzhľadom na dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle § 57 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku a v súvislosti s tým mohol v rámci hospodárnosti konania v tom istom rozhodnutí o zastavení exekúcie rozhodnúť aj o trovách exekúcie, čo aj urobil, bolo potrebné na tento účel pred rozhodnutím vyzvať povereného súdneho exekútora a povinného na vyčíslenie ich trov a na predloženie exekútorského spisu súdneho exekútora za účelom ich preukázania. Okresný súd zdôraznil, že rozhodovanie o zastavení exekúcie má z hľadiska zásady hospodárnosti konania prednosť pred rozhodovaním o zmene exekútora, nakoľko rozhodovanie o zmene exekútora v čase, keď exekučný súd vzhľadom na dôvod na zastavenie exekúcie, by v konečnom dôsledku viedlo k bezdôvodnému predĺžovaniu konania a prípadnému zbytočnému navyšovaniu trov exekúcie o trovy nového súdneho exekútora, ak by bolo takémuto návrhu oprávneného vyhovené. Vzhľadom na to, že návrh na zmenu súdneho exekútora bol na pôvodný exekučný súd (Okresný súd Rimavská Sobota) podaný dňa 22. 11. 2010, dňa 02. 02. 2011 bol doručený okresnému súdu exekučný spis na ďalšie konanie a dňa 22. 02. 2011 okresný súd vyzval súdneho exekútora na vyčíslenie trov exekúcie a predloženie exekučného spisu, pričom sa tak stalo dňa 03. 03. 2011 a dňa 19. 04. 2011 exekučný súd rozhodol zastavení exekúcie, okresný súd dospel k záveru, že dĺžka exekučného konania od doručenia návrhu oprávneného (žalobcu) na zmenu exekútora do zastavenia exekúcie nebola takej povahy, aby bolo možné v danej veci vysloviť porušenie práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Svoje rozhodnutie oprel o ustanovenia § 3 ods. 1 písm. d), ods. 2; § 4 ods. 1 písm. a) bod 1.; § 9 ods. 1, ods. 2; § 15 ods. 1; § 16 ods. 1, ods. 2; § 17 ods. 1 až ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Žalobca riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Súd preto nemohol postupovať podľa ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v neprítomnosti žalobcu. Ďalej poukázal na to, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie bolo potrebné z konania vylúčiť, aj s ohľadom na prax iných súdov. Za týchto okolností a s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pri rozpore s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrassburgu neobstojí, žalobca podal ústavnú sťažnosť pre porušovanie jeho práva na nestranný súd, ktorého výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu, nebolo a nie je prípustné, aby konanie pokračovalo ústnym pojednávaním, v ktorom vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca. Konečné (meritórne) rozhodnutie vo veci súdom (vylúčeným sudcom) neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o návrhu žalobcu na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p., proti ktorému legálne pripustil odvolanie. Žalobca podal proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolanie, pričom v čase podania odvolania o zamietnutí návrhu vo veci samej nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Dôsledok správania súdu, kedy predbehol vydaním meritórneho rozhodnutia účinky právoplatného rozhodnutia o prerušení konania z dôvodu rozhodovania o otázke nestrannosti sudcu, zakladajú porušenie práva žalobcu na súdnu ochranu, osobitne má jeho možnosť konať pred súdom. Žalobca taktiež uviedol, že trval na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní, nemal sa možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovanej, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Za takejto procesnej situácie došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. Súd rozhodol bez toho, aby umožnil žalobcovi s cieľom ovplyvniť rozhodnutie všeobecného súdu vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci. Žalobca ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť, a sám nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Okresný súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia dôvodu určil sám. Zdôraznil presvedčenie o porušení jeho práva v exekučnom konaní na rozhodnutie v zákonnej lehote

a vyjadril nepochopenie nad postupom okresného súdu, ktorý nekonštatoval porušenie jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, hoci zistil nedodržanie príslušnej zákonnej lehoty zo strany exekučného súdu. Napadnutý rozsudok označil za nepreskúmateľný, pretože sa vôbec nezaoberá uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom.

Žalovaná sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že žalobca sa žalobou voči žalovanej domáhal vyčíslenej náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej okresným súdom ako exekučným súdom v exekučnom konaní tvrdeným nesprávnym úradným postupom, t.j. nerozhodnutím o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote; žalobca navrhol vykonať dokazovanie len konkrétnym exekučným spisom okresného súdu. Priamo v žalobe vzniesol žalobca námietku zaujatosti všetkých sudcov okresného súdu, o ktorej riadne rozhodol nadriadený súd tak, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania prejednávanej veci nevylúčil. Okresný súd doručil žalobu žalobcu žalovanej na vyjadrenie; obidvom účastníkom konania doručil písomné poučenie účastníka konania okrem iného aj podľa § 120 ods. 4 O. s. p.; žalovaná sa k žalobe žalobcu napriek výzvam súdu nevyjadrila. Na svojej úradnej tabuli okresný súd v zmysle § 156 ods. 3 O. s. p. riadne a včas oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku; po uplynutí päťdňovej zákonnej lehoty okresný súd následne vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania a rozsudok verejne vyhlásil do zápisnice o verejnom vyhlásení rozsudku. K spisu okresného súdu je pripojený v napadnutom rozsudku uvedený konkrétny exekučný spis ohľadne exekučného konania, v ktorom mala byť žalobcovi podľa žaloby nesprávnym úradným postupom exekučného súdu spôsobená tvrdená škoda.

Odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu, ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom okresného súdu a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, osvojuje si dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu a v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. na ne v celom rozsahu poukazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody žalobcu odvolací súd udáva, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Záver okresného súdu o nenaplnení predpokladov zodpovednosti žalovanej za škodu považuje aj odvolací súd v celom rozsahu za správny, pretože žalobca nepreukázal tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu v spornom exekučnom konaní. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu viazaný (§ 212 ods. 1 O. s. p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní a procesným postupom okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O. s. p.).

Odvolacia námietka žalobcu, že v prejednávanej veci rozhodoval vylúčený sudca nie je dôvodná. Tvrdenie o vylúčení zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci založil žalobca na argumente, že tento je sudcom rovnakého súdu, ktorý mu ako exekučný súd svojim nesprávnym úradným postupom mal spôsobiť uplatnenú škodu. Súdna prax dospela k ustálenému záveru, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej odporcom je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (pozri napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Nc/14/2010 zo dňa 31. 05. 2010); dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne podľa tvrdenia žalobcu svojim nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť žalovanej za majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu (pozri napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/201/2013 zo dňa 19. 06. 2013, sp. zn. 3Cdo/102/2013 zo dňa 11. 03. 2013 alebo sp. zn. 3Cdo/202/2013 zo dňa 12. 09. 2013, rovnako aj uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo/727/2011 zo dňa 27. 04. 2012). O žalobcom vznesenej námietke zaujatosti zákonného sudcu riadne rozhodol nadriadený súd s tým, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci nevylúčil; zo spisu okresného súdu súčasne vyplýva, že uznesenie nadriadeného súdu bolo účastníkom riadne doručené. Iné (nové) dôvody zaujatosti zákonného sudcu žalobca v odvolaní neuviedol.

Odvolacia námietka žalobcu, že mu okresný súd vyhlásením rozsudku bez nariadenia pojednávania a vykonaním dokazovania exekučným spisom v jeho neprítomnosti odňal možnosť konať pred súdom a porušil jeho právo na kontradiktórne konanie tiež nie je dôvodná. Okresný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania v súlade so zákonom, pretože v prejednávanej veci ide vzhľadom na predmet konania o drobný spor (§ 115a ods. 2 O. s. p. v spojení s § 200ea ods. 1 a 2 O. s. p.), keď zo spisu vyplýva, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku riadne a včas oznámil na svojej úradnej tabuli (§ 156 ods. 3 O. s. p.). Žalobcovi nemohlo byť doručené vyjadrenie žalovanej k žalobe, pretože zo spisu okresného súdu vyplýva, že žalovaná napriek výzvam súdu vyjadrenie nepodalala. Postupom okresného v súlade so zákonom nemôže dôjsť k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom. K odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom nedošlo ani v rámci dokazovania. Okresný súd síce vykonal dokazovanie mimo pojednávania (§ 122 ods. 1 O. s. p.), toto však pozostávalo len s oboznámením sa s exekučným spisom, ktorý ako dôkaz navrhol vykonať samotný žalobca priamo v žalobe s tým, že žalobca bol účastníkom uvedeného exekučného konania, a teda obsah exekučného spisu z hľadiska tvrdených skutočností mu bol nepochybne známy, pretože z exekučného spisu vyplýva, že všetky rozhodnutia boli žalobcovi riadne doručené. Iné dokazovanie okresný súd nevykonal.

Žalobca v odvolaní tiež namietal, že konečné (meritórne) rozhodnutie vo veci samej, neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p. Toto tvrdenie žalobcu je v priamom rozpore s obsahom spisu, nakoľko žalobca okresnému súdu žiadny návrh na prerušenie konania nedoručil a okresný súd v rozhodnutí vo veci samej nerozhodol o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Odvolací súd preto považoval argumentáciu žalobcu v tomto smere za nedôvodnú.

Žalobca odvolaním zotrval aj na stanovisku o porušení jeho práv dôsledkom nesprávneho úradného postupu exekučného súdu. Odvolací súd sa s argumentáciou žalobcu nestotožnil, pretože žalobca nepreukázal nesprávny úradný postup exekučného súdu (existenciu prietahov v súdnom konaní), čo je základný predpoklad zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Ťažisko argumentácie žalobcu o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu spočívalo v tvrdení, že súd si nesplnil zákonnú povinnosť, pretože o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora nerozhodol do 30 dní od doručenia návrhu na súd, čím konal so zbytočnými prietahmi a rozhodnutie o zmene súdneho exekútora vydal po veľmi dlhom čase. Z exekučného spisu sp. zn. 3Er/2124/2008 (pôvodne vedeného na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 2Er/973/2005) okresný súd zistil, že exekučné konanie sa v danej veci začalo dňa 28. 07. 2005, kedy bol na Exekútorský úrad súdneho exekútora Ing. Bc. Karola Mihala so sídlom v Košiciach doručený návrh na vykonanie exekúcie. Právny režim exekučného konania sa riadil právom platným a účinným do 31. 08. 2005. Právna úprava, ktorej aplikácie sa žalobca dovoľáva vstúpila do účinnosti až od 01. 09. 2005, resp. od 01. 12. 2006 a nedopadá na exekučné konania začaté pred 01. 09. 2005, resp. pred 01. 12. 2006, čo vyplýva z prechodných a záverečných ustanovení § 238 ods. 1, 2, § 240 ods. 1, 2 Exekučného poriadku. Na exekučnú vec vedenú na okresnom súde pod sp. zn. 3Er/2124/2008 okresný súd správne aplikoval ustanovenie § 44 ods. 6 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 08. 2005, ktoré neupravuje žiadnu lehotu pre rozhodnutie exekučného súdu o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora. Zo spisu sp. zn. 3Er/2124/2008 bolo zistené, že exekučný súd zastavil exekúciu vedenú proti povinnému s odkazom na ustanovenie § 57 ods. 1 písm. a), § 58 ods. 1 Exekučného poriadku. O návrhu na zmenu súdneho exekútora vôbec nerozhodol. Postup exekučného súdu, ktorý po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil ex officio k skúmaniu exekučného titulu bol správny. Z ustanovenia § 58 ods. 1 Exekučného poriadku vyplýva, že exekučný súd je oprávnený a povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie. V situácii, keď exekučný súd po preskúmaní exekučného titulu dospel k záveru, že nie je spôsobilým podkladom pre vykonanie exekúcie, odpadol právny dôvod zaoberať sa návrhom na zmenu súdneho exekútora. Rozhodnutím o zastavení exekúcie zanikol predmet konania o návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutie o zmene exekútora by bolo nadbytočné. Súdny exekútor by svoj vplyv v exekučnom konaní po zastavení exekúcie už nemohol uplatniť.

Nakoniec žalobca v odvolaní namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktorý sa podľa neho vôbec nezaobera uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu. Ani v tomto smere však nemožno podľa názoru odvolacieho súdu okresnému súdu nič vytknúť. Nakoľko žalobca v konaní nepreukázal jeden z kumulatívnych obligatórnych predpokladov zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (t.j. nesprávny úradný postup exekučného súdu), v súlade so zásadou hospodárnosti konania nebolo potrebné sa v odôvodnení rozsudku osobitne

zaoberať nepriznaním uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy. Táto skutočnosť preto v žiadnom prípade nespôsobuje žalobcom tvrdenú nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil a to vrátane závislého výroku o trovách konania, ktorý bol tiež vecne správny a odôvodnený plným úspechom žalovanej v konaní, ktorá však žiadne trovy konania nežiadala nahraďiť.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalovaná bola v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná a vzniklo jej voči plne neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov konania. Keďže však žalovaná neurobila žiadny návrh na rozhodnutie o trovách odvolacieho konania a ani jej žiadne nevyplývajú zo spisu, odvolací súd jej náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi nepriznal.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.